ANUL III—No. 622 | EDIŢIA ANTEIA | MERCURI 19 SEPTEMBRE 1890

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

Bucuresci 18 Septembre

O PĂRERE
în
Chestia coaliţiilor

Primim de la un amic al nostru următoarea scrisoare, prin care îşi arată părerea sa asupra coaliţiilor cu scop politic la noĭ.

Dăm acesteĭ scrisorĭ locul de onoare în ziarul nostru, pentru că chestiunea e de actualitate, pentru că amicul nostru o pune pe un tărâm noŭ şi pentru că voim să-l rĕspundem:

Iubite Domnule Beldimanŭ,

Dacă n'aşĭ şti că eştĭ un om cu desăvârşire dezinteresat în lupta politică pe care aĭ întreprins'o, dacă nu te aşĭ cunoaşte, cum te cunosc, ca pe un om sincer şi tot-d'auna convins de ceea-ce scriĭ, n'aşĭ putea să'ţĭ iert uşurinţa ce aĭ comis în articolul D-tale de Vinerĭ 14 c. intitulat: *Coaliţiile.*

Nu ştiŭ, iubitul meŭ amic, dacă nu trebue să te taxez de incorigibil în slăbiciunea pe care o aĭ pentru bătrâniĭ noştri politicianĭ şi'mĭ aducĭ aminte de vorba Francezuluĭ:

On revient toujours
A ses premières amours...

După crudele, repetatele şi naturalele decepţiunĭ pe carĭ le aĭ încercat de atâţia anĭ încoace de la şefiĭ partidelor (?) politice din ţara noastră şi de la partizaniĭ acestor şefĭ, cu greŭ pot pricepe iluziile pe carĭ maĭ poţĭ să le aĭ despre dênşiĭ şi pe carĭ le exprimĭ în încheerea articoluluĭ D-tale, când îndemnĭ pe Lascar Catargiu, pe Dumitru şi Ioan Brătianu să 'şĭ dea mâna pentru a resturna pe Regele.

Aceasta ar fi, după părerea D-tale, singura coaliţie astă-zĭ posibilă în ţara românească; în jurul acesteĭ coaliţiunĭ s'ar ralia toată naţiunea română şi, din cauza eĭ, s'ar erta D-lor Catargiu, Brătianu, etc., toate greşelile ce aŭ comis.

Trebue să'ţĭ mărturisesc, Domnule Beldimanŭ, că prea eştĭ lesne ertător. Eŭ, de şi cu mult maĭ tînĕr — de unde ar urma să fiŭ maĭ entusiast — eŭ n'aşĭ erta unor oamenĭ micĭ greşelĭ aşa de marĭ şi maĭ cu seamă n'aşĭ fi dispus să li le ert, numaĭ pentru că ar sĕvêrşi un fapt din care, fără pic de îndoială, singurĭ ar căuta să profite.

Inţeleg foarte bine că mobilul D-tale, că adîncul şi neîmpăcatul D-tale antidinasticizm te face să te înfierbânţĭ la orĭ-ce gând de rĕsturnare a luĭ Carol I şi a dinastieĭ Sale. Prin aceasta 'mĭ explic eŭ unilateralitatea vederilor D-tale în articolul *Coaliţiile.* Să se ducă streinul de pe Tron, aceasta e cea maĭ fierbinte dorinţă a D-tale, ea primează pe toate; pe urmă... vie chiar şi Ion Brătianu ca regent, orĭ ca preşedinte de Republică, nu 'ţĭ pasă, orĭ cel puţin crezĭ că n'o să 'ţĭ pese, ocupat ce eştĭ cu gândul resturnăreĭ luĭ Carol I.

Eŭ, care sunt tot atât de convins ca şi D-ta de nenorocirile pe carĭ ni le-a adus Monarchia şi maĭ cu seamă dinastia străină, nu sunt cu toate acestea aşa de pasionat ca D-ta, în cât să mĕ unesc cu orĭ-cine, cu singura condiţie de a rĕsturna pe Regele.

Eŭ admit că s'ar înjgheba o asemenea coaliţie, în frunte cu vechiĭ noştri meşterĭ politicianĭ şi admit chiar că: Carol I n'ar maĭ avea în arsenalul Sĕŭ de intrigĭ nicĭ o armă pentru a corupe pe vre-unul din *leaderĭ*, admit —prin urmare— că toate ar merge strună.

Carol I ar cădea şi Catargiu, Brătianu, ar rĕmâne marĭ şi tarĭ, înconjuraţĭ de toată clica lor coalizată. Cine ar fi acela care — în beţia victorieĭ— să se maĭ gândească la ce-va, să se maĭ ocupe de treburile publice?

Eŭ cred că în toată clica nu s'ar găsi nimenĭ pentru a împinge lucrurile maĭ departe, şi, atuncĭ, orĭ ne-am pomeni cu vr'un alt strein pe tron, orĭ am vedea pe vre-unul dintre competitoriĭ noştri cocoţat deasupra tutulor şi, în maĭ puţin de un an, lucrurile ş'ar lua iar faţa obicinuită.

Poate că în locul luĭ Carol să vie un om maĭ de treabă, dar e cu putinţă ca să vie şi unul maĭ rĕŭ.... Atuncĭ ce veĭ face, iubite Domnule Beldimanŭ? Veĭ reîncepe aceiaşĭ luptă ca acum? Tot cu unica ţintă de a rĕsturna Dinastia, fără a te maĭ gândi la *alt-ce-va?*

Pe mine mĕ preocupă, vezĭ D-ta, tocmaĭ acest *alt-ce-va* şi din pricina luĭ eŭ n'aş da mâna cu orĭ-cine pentru rĕsturnarea Dinastieĭ.

Pe mine mĕ preocupă —*înainte de orĭ-ce*— folosul saŭ paguba ce ar rezulta pentru popor dintr'o mişcare, dintr'o schimbare politică oare-care.

Şi când zic *popor*, eŭ nu vreaŭ să înţeleg prin aceasta numĕrul redus de oamenĭ cu dreptul de vot, pe care D-voastră, bĕtrâniĭ, v'aţĭ obişnut a'ĭ denumi cu particula: *naţiune.* Eŭ deosibesc *poporul* de această aşa zisă *naţiune* şi înţeleg sub numele de popor pe nenorociţiĭ carĭ n'aŭ nicĭ dreptul nicĭ putinţa de a lua parte la viaţa publică, de şi sunt împovăraţĭ cu toate sarcinile.

Pe mine, cum zic, mĕ interesează înainte de toate soarta acesteĭ marĭ mulţimĭ de Românĭ şi, din pricină că cunosc pe şefiĭ şi soldaţiĭ partidelor noastre vechĭ, din pricină că sunt sigur de absoluta lor incapacitate şi rea voinţă pentru a îmbunătăţi soarta poporuluĭ, din toate aceste pricinĭ— carĭ sunt şi legĭ sociale în acelaş timp — eŭ n'aş da mâna cu eĭ nicĭ chiar pentru rĕsturnarea Dinastieĭ.

Da, într'o singură împrejurare aşĭ face-o: numaĭ când aşĭ şti că există o puternică falangă democratică, capabilă de a-ĭ doborâ imediat pe dînşiĭ, după ce 'şĭ vor fi îndeplinit misiunea de a resturna nu numaĭ Dinastia, ci întreg sistemul monarchic.

Ca să fac însă aceasta, trebue sa fiŭ sigur de două lucrurĭ: întâiŭ de buna-credinţă a politicianilor vechĭ, şi al doilea de putinţa lor de a rĕsturna pe Carol I trecênd peste ispitele cu carĭ El ĭ-ar fascina.

Dacă D-ta aĭ această siguranţă, bine, fă coaliţia; dacă nu, uită-te maĭ bine la popor.

A venit vremea să nu maĭ aşteptăm toate numaĭ de la aceiaşĭ oamenĭ, aĭ aceleiaşĭ clase sociale... să-ĭ silim să maĭ facă loc democraţieĭ.

Un amic.

TELEGRAME

PARIS, 17 Septembre. — Ţarul primeşte să fie arbitru între Franţa şi Olanda în conflictul de frontieră din Guyana.

D. Carnot se va întoarce la Paris la 5 Octombre.

LONDRA, 17 Septembre. — D. Savory a fost ales cu unanimitate lord-maire pentru anul viitor.

LONDRA, 17 Septembre. — Regina Românieĭ a vizitat erĭ după amiază spitalul din Llandluno. Majestatea Sa s'a apropiat de toţĭ bolnaviĭ adresându-le la fie-care în parte cuvinte blânde.

PARIS, 17 Septembre.—D. Ribot a zis, în discursul ce a ţinut la St. Omer, că Franţa, cunoscênd forţa sa, are dreptul să fie mândră; va rĕmânea cu toate acestea liniştită. Naţiunile streine recunosc că regimul actual din Franţa este tare şi că va ţine multă vreme. Terminând, D. Ribot a declarat că guvernul va depune în curênd proiect de lege pentru dĕrîmarea fortificaţiilor de la St. Omer.

BELGRAD, 17 Septembre.—Aseară, pe când Regiĭ Milan şi Alexandru se întorceaŭ de la Topchidere, o cartuşă de puşcă, calibru mic, a făcut explozie sub una din roţile trăsureĭ; nu s'a întâmplat nicĭ un accident. Instrucţia a stabilit că era o cartuşă perdută pe stradă şi că din întâmplare s'a găsit sub roata trăsureĭ.

D. Dokicĭ, preşedinte al consiliuluĭ de Stat, 'şĭ-a dat demisiunea din funcţia de guvernor al Regeluĭ; el a fost înlocuit de colonel Miskovicĭ.

VIENA, 17 Septembre. — D-niĭ de Calice şi de Nelidoff aŭ părăsit Viena mergênd la posturile lor la Constantinopol.

HAGA, 17 Septembre.—O mare slăbiciune s'a produs zilele acestea în starea sănĕtăţeĭ Regeluĭ; M. Sa nu maĭ lucrează, a perdut pofta de mâncare şi stă în pat. Treĭ medicĭ aŭ fost consultaţĭ, nu se ştie încă rezultatul consultuluĭ lor, căcĭ ştirile oficiale lipsesc.

Un incident scandalos

In cercurile militare se vorbeşte mult de un incident ce s'a produs pe peronul găreĭ Predeal la sosirea Regeluĭ.

Maĭ mulţĭ generalĭ şi ofiţerĭ superiorĭ eraŭ adunaţĭ spre a primi pe Suveran. După câte-va minute, sosiră şi miniştriĭ cu primul-ministru în cap. Generaliĭ, carĭ eraŭ faţă, chiar generalul Cernat, salutară pe membriĭ guvernuluĭ, numaĭ generalul Racovitză a stat neclintit, nebăgând în seamă pe miniştri.

Această atitudine fu observată de preşedintele Consiliuluĭ, care făcu mustrărĭ aspre generaluluĭ Racovitză, zicêndu'ĭ că este dator a saluta pe consilieriĭ Tronuluĭ, când eĭ sunt în funcţiunea lor, precum este cazul când autorităţile Ţĕreĭ merg în întîmpinarea Capuluĭ Statuluĭ.

Generalul Manu ar fi zis generaluluĭ Racovitză, bătând din picior:

Gheorghe Manu nu are nevoie de salutul D-tale; Prezidentul Consiliuluĭ însă îl pretinde.

Incidentul a făcut mult sgomot şi se aşteaptă ca dênsul să aibă urmărĭ.

Argus.

Stiri din Elveţia

BERNE 17, Septembrie. — Anglia, bazându-se pe art. 7 a tratatuluĭ de extrădare, a refuzat să dea pe Castioni ce se crede a fi asasinul consilieruluĭ Rosse din Tessin. Se fac marĭ pregătirĭ pentru meetingul ce va arăta liberalilor din Tessin simpatiile naţionale pentru atitudinea lor faţă cu aspiraţiunile reacţiuneĭ.

Consiliul federal face cunoscut că negocierile pentru compromis n'aŭ izbutit din cauza cerereĭ conservatorilor de a reintegra guvernul rĕsturnat. Consiliul constată pe temeiul declaraţiilor delegaţilor celor două partide că situaţiunea actuală se datoreşte sistemuluĭ electoral defectuos şi care împedică ca şi liberaliĭ să fie reprezentaţĭ în marele Consiliŭ.

TRIBUNALUL DIN GALATI

Ministerul de justiţie a făcut o greşală neertată desfiinţând o secţiune de la tribunalul de Covurluĭ prin noua lege a organizăreĭ judecătoreştĭ. Acest fapt se datoreşte, după părerea tuturora, informaţiunilor neexacte date Ministruluĭ de fostul procuror-general al Curţeĭ din Galaţĭ, P. Ionescu. Orĭ-care ar fi însă cauza, nu'ĭ maĭ puţin adevĕrat că rezultatul este nenorocit atât pentru judecătorĭ cât şi pentru justiţiabilĭ. Pentru ceĭ d'întêiŭ fiind-că sunt nevoiţĭ să lucreze câte 7, 8 şi 10 ore pe zi de muncă încordată,—iar pentru ceĭ d'al doilea, pentru că nu pot obţinea termene maĭ scurte de cât treĭ lunĭ, saŭ cel maĭ puţin două lunĭ şi jumĕtate.

Lumea de aicĭ să miră, şi cu drept cuvînt, cum e cu putinţă, ca doĭ judecătorĭ (căcĭ al 3-lea judecător e ocupat toată ziua cu primirea actelor de notariat, şi cu lucrările de delegaţiunĭ;— iar judele de Instrucţie, de abia poate dovedi propriele sale lucrărĭ),—cum e cu putinţă, zic, ca doĭ judecătorĭ să judece pe fie-care zi 30 de procese, şi să redacteze încă şi hotărîrile? Aceştĭ oamenĭ sunt adevĕraţĭ martirĭ!!

Adevĕrul este că, dacă Trib. de Covurluiŭ poate merge până acum cu o singură secţiune, apoĭ onoarea revine aproape întreagă activuluĭ, inteligentuluĭ, şi prea expeditivuluĭ Preşedinte Gh. Ştefănescu, fost procuror de Curte, care a făcut un sacrificiŭ primind acest post, pe când el merita să fie numit Consilier la Curte. Orĭ cum, pentru ca judecătoriĭ Trib. de Covurluĭ să nu judece prea de tot espeditiv *multe procese, Ministrul de justiţie ar face foarte nemerit, ca să vină la Noembre cu un proect de lege pentru reînfiinţarea celeĭ de a 2-a secţiunĭ. Prin aceasta să va cruţa sănătatea judecătorilor şi să va garanta maĭ bine interesele justiţiabililor, carĭ nu pot vedea terminate procesele cele maĭ simple, de cât după unul, saŭ doĭ anĭ cel puţin.*

Galaţĭ 17 Septembre, 1890.

Sirius.

Francia şi Italia

O convorbire cu D Crispi.

„Figaro" din Paris publică o conversaţiune ce a avut'o corespondentul sĕŭ cu d-l Crispi la Neapole.

Primul ministru italian a asigurat că el e însufleţit de cele maĭ bune sentimente pentru Francia şi că doreşte să înlăture orĭ-ce neînţelegere. El a afirmat din noŭ caracterul defensiv şi pacinic al tripleĭ alianţe pe care el a găsit'o încheiată când a venit la putere. El nu va ataca nicĭ-o-dată Francia; dacă Germania însă ar voi să o facă, el se va sili să o împiedice, dar Germania nu doreşte rĕsboiŭ. El nu crede că va fi un resboiŭ, afară numaĭ dacă Francia nu se va încăpăţîna să 'l facă; Impĕratul Germanieĭ nu-l va face, căcĭ el e ocupat cu chestiunea socială.

Dacă Francia, care este foarte tare, nu se mişcă, nimenĭ nu se va mişca. Iredentismul e o nebunie a câtor-va tinerĭ.

Vorbind de evenimentele din Tessin a zis: ce voiţĭ să facem? Chestiunea naţionalistă dispare; ea a cedat locul chestiuneĭ sociale care va domina în curînd lumea întreagă. Inarmările universale vor sfârşi prin a ruina Europa în profitul Americeĭ.

Tripla alianţă n'a fost încă reînoită.

Le *Temps* zice că cuvintele d-luĭ Crispi sunt bine venite în Francia, dar din nefericire ele n'aŭ o sancţiune pozitivă. Dacă Italia va reînoi tripla alianţă, îĭ va fi foarte greŭ Francieĭ să ia în serios formulele împăciuitoare şi protestările amicale pe carĭ oameniĭ de Stat italienĭ le vor face în conversaţiile lor cu ziariştiĭ.

Discursul d-luĭ San Giuliano

Deputatul San Giuliano a ţinut la Milan un discurs asupra chestiuneĭ sociale şi în care a apĕrat tripla alianţă demonstrând că Francia şi Rusia sunt cauza înarmărilor generale. Discursul a avut mare succes şi acest fapt e foarte însemnat pentru că tripla alianţă avea până în prezent foarte puţinĭ partizanĭ la Milan.

Incidentele de la Botosani

Primim, spre publicare, următoarea scrisoare adresată d-luĭ G. Panu, care n'a voit să-ĭ facă loc în coloanele ziaruluĭ *Lupta.*

Domnule Panu,

Congresul studenţilor universitarĭ, între alte darurĭ, a avut şi pe acela de a tempera seceta ziaristică, dând sbor nedisciplineĭ şi fantazieĭ corespondenţilor.

Privitor la corespondenţele relative la congres ce d-voastră aţĭ avut în special şi presa în general, vĕ trimit această scrisoare care, până la o amănunţită şi exactă descriere a Congresuluĭ, poate îndrepta scirile rĕspîndite greşit în această privinţă.

Cel maĭ mare sgomot s'a făcut relativ la atitudinea congresuluĭ în cestiunea studenţilor israeliţĭ. In această privinţă ştirile cele maĭ apropiate de adevĕr sunt cele publicate de *Adevĕrul*; ştirile publicate de *Lupta* sunt fundamental eronate.

De sigur că corespondenţa „Studentuluĭ radical" nu vĕ priveşte de cât numaĭ în alegerea corespondentuluĭ şi sperând că veţĭ primi decĭ cu bună voinţă această scrisoare, v'o trimit spre a îndrepta şi dovedi erorile corespondentuluĭ d-voastră.

Un exemplu de fundamentală eroare este cestiunea pe care corespondentul d-voastră o tratează în numĕrul de 9—10 Septembre sub titlu de: „incidentul Manea".

Lucrurile sunt absolut greşit relatate. Cestiunea stă ast-fel: se supune discuţiuneĭ congresuluĭ o cerere către Ministerul Instrucţiuneĭ Publice prin care se arată lipsurile studiilor în Universităţile noastre şi prin care se cere complectarea lor. In şirul facultăţilor ce cereaŭ complectarea studiuluĭ era şi facultatea de Teologie. Propunerea a fost prezentată de D-l Mendonidi şi D-l Mihail Policrat. Acest din urmă a luat cuvîntul spre a susţine propunerea în teză generală. Maĭ în urmă, după maĭ mulţĭ oratorĭ, am intervenit şi eŭ stăruind a arăta că facultatea de teologie nu poate sta alăturĭ cu celelalte facultăţĭ în privinţa progresuluĭ şi complectăreĭ studiilor lor paralel cu înaintarea cercetărilor ştiinţifice. Atuncĭ s'aŭ ivit natural protestărĭ din partea studenţilor teologĭ şi a partizanilor lor, ba chiar unul dintre eĭ, un preot, în o cuvîntare spirituală,

a putut distrage atenţiunea congresiştilor şi punându-se la vot propunerea modificată după cererea mea—prin care se constată trebuinţa complectăreĭ studielor la celelalte facultăţi afară de teologie,—D-l president a *constatat* respingerea eĭ.

Negreşit că discuţiunea s'a urmat cu vioiciunea pe care o implică vîrsta, temperamentul şi numĕrul celor ce discutaŭ; dar n'a existat nicĭ o falangă înverşunată din o parte saŭ din cea l'altă, cu atât maĭ mult nicĭ un Policrat nu a fost în capul ĕvlavioşilor, căcĭ chiar fratele meŭ, Mihail Policrat, în urma discuţiuneĭ urmate, a cerut modificarea propunereĭ în sensul cerut de mine.

Am arătat faptele cum s'aŭ petrecut şi vĕ rĕmâne d-voastră să relevaţĭ deosebirile precum şi motivul spiritual ce a îndemnat pe corespondentul d-voastră să'şi dea drumul fantazieĭ sale.

Ca o satisfacere legitimă a celor ce vor citi aceasta trec acum la incidentul şi urmările produse cu prilegiul discuţiuneĭ propunereĭ de admitere în congres a studenţilor universitarĭ israiliţĭ.

Propunerea a fost semnată de 150 studenţĭ congresiştĭ.

Printre ceĭ ce nu semnaseră maĭ eraŭ însă câţĭ-va partizanĭ. Numĕrul celor de idee contrară era, cred, maĭ mare de cât al nostru. Constatarea nu s'a putut face, fiind-că votul nu s'a putut face. Când s'a citit, propunerea a fost primită de către noĭ cu salve de aplause şi de către opozanţiĭ noştri cu şuerăturĭ. Aplausele şi şuerăturile aŭ durat poate un sfert de oră. Culmea tumultuluĭ a fost însă când eŭ m'am încercat a vorbi spre a cere urgenţa şi când nereuşind am strigat: „*Jos prejudiţiile! Sus ideile umanitare*". Atuncĭ s'a urmat o îmbulzeală provenită din partea studenţilor de teologie şi a elevilor de farmacie, al căror scop era să ne dea jos după tribună pe ceĭ ce voiam să susţinem propunerea.

Dezordinea urmată de aci fără îndoială că a produs o vie mişcare şi emoţiune în sală, dar afirm că totul s'a mărginit numaĭ în partea stângă a sceneĭ şi că noĭ, părăsind sala, turburarea a urmat pe un teren sufletesc, iar nicĭ de cum brutal. Nu a fost nicĭ o lovire în sală, nicĭ una în lojĭ. Spiritele de sigur eraŭ iritate, lucrul este natural.

Peste două ore a avut loc banchetul, care în adevĕr avea maĭ mult aparenţa uneĭ recreaţiunĭ de cât a uneĭ solemnităţĭ. Incidentele urmate după banchet nu sunt datorate studenţilor universitarĭ.—Un caporal din Botoşanĭ, montat de vinul dat de studenţĭ la banchet, însoţit de vr'o doĭ tovarăşĭ, a produs excesele atât de exagerate în publicaţiunile ziarelor.

Acest incident e constatat alăturĭ cu mine de prieteniĭ meĭ: D-niĭ Grigore Cernescu, student în drept şi litere din Bucureştĭ; Ion Purcăreanu, idem; P. Herescu, student în medicină din Bucureştĭ, şi alţiĭ al cărora nume pentru un moment nu e trebuincios.

Din partea propriŭ zis a studenţilor universitarĭ nu a fost nicĭ un caz, din partea acelor ce aŭ luat parte la congres sub diferite motive se pare că s'ar fi produs asemenea fapte. Dar între noĭ s'a şi deschis ancheta şi cercetările eĭ vor fi franc şi leal publicate.

Nu pot intra în consideraţiunile ce vĕ inspiră D-voastră teamă de opiniunea Europeĭ în privinţa israeliţilor de la noĭ, dar cred de sigur că ceĭ ce vor cerceta conscient acest lucru, vor înţelege greutăţile ce întâmpină or-ce idee nouă, până 'şi face drumul sĕŭ.

Oprindu-mĕ aci, vĕ rog să ertaţĭ curagiul acesteĭ corespondenţe în lipsa onoareĭ de a vĕ fi personal cunoscut, onoare ce aştept cu plăcere spre a vĕ încredinţa de consideraţiunea mea.

Dumitru Policrat.
Stud. lit. şi drept, Bucureştĭ.

CRONICA

Clubul Fetelor

N'aţĭ auzit d'o întâmplare,
O, doamne, cât m'am minunat!
Atâta de surprinzătoare
Cât crezĭ că nu-ĭ adevĕrat.

De undă-zĭ aŭ dat sfoară 'n ţară
Maĭ multe fete d'up'aicĭ
Că'n Bucureştĭ întêia oară
Vor face-un club şi cu... popicĭ.

Afişele eraŭ secrete
Şi tipărite în culorĭ,
Şi de şi lucrurĭ indiscrete
Le-am citit de maĭ multe orĭ.

Fiind c'aşa 'mĭ-e meseria
De reporter, sunt nevoit,
Precum mĕ calcă datoria,
Să vĕ spun tot ce-am citit:

„Surorĭ şi fete, chiar neveste,
„Vĕ 'nsciinţăm că'n Bucureştĭ
„Vrem să jucăm câte-va feste
„La ipochimenĭ bărbăteştĭ.

„Decĭ, sub cuvênt că-ĭ adunare
„In care vom juca popicĭ,
„Veniţĭ în numĕr cât maĭ mare,
„Veniţĭ şi marĭ, veniţĭ şi micĭ.

„Să arĕtăm că vrem îndată
„Egalitate 'n faţa legiĭ,
„Că vrem să fim chiar în armată,
„Ş'alegĕtoare 'n colegiĭ;

„Că vrem s'alegem noĭ bărbaţiĭ
„Atuncia când vorştĭ să-ĭ aĭ,
„Nu ca acum, căutând graţiĭ,
„Să stăm la rând ca la seraĭ.

„Veniţĭ dar toate cu bastoane,
„Ca la bărbaţĭ să aibă şiş,
„Dac'or veni vr'uniĭ cu toane
„Le-om face un aliş-veriş.

„Vom discuta şi vom petrece,
„Ne vom primbla toate 'npreună,
„Şi vom ciocni cu bragă rece,
„Şi le-o vom face cât de bună.

„Cum vom petrece nu-s cuvinte,
„Vom alerga şi cu căruţa,
„Ca la ceĭ vechĭ." Ca preşedinte
E iscălită Ţaţa Luţa.

Şi cum îmĭ este meseria
De reporter sunt nevoit
Precum mĕ calcă datoria
Să spun cum totul s'a'mplinit:

De discutat nicĭ vorbă este
Dar bragă multă s'a bĕut,
D'avalma fete şi neveste
Aŭ petrecut cât aŭ putut.

Iar într'un leagăn maĭ departe,
Ştiĭ, maĭ la umbră, se da uţa,
Mĕ credeţĭ? Vĕ spun, să n'am parte...
Chiar presidenta Ţaţa Luţa.

Bill.

Societatea funcţionarilor publici

Societatea funcţionarilor publicĭ a ţinut, Duminică 16 curent; adunare generală ordinară, în una din sălile Universităţeĭ din Bucureştĭ. Eraŭ prezenţĭ 463 membri. S'a aprobat darea de seamă a anuluĭ VIII societar, dându-se descărcare consiliuluĭ de gestiunea sa pe acel an. S'a votat bugetul pentru anul IX societar 1890—1891. S'a proclamat ca membriĭ de onoare aĭ societăţeĭ D-niĭ General G. Manu, prim-ministru, Menelas Gherman, ministru de finance, Nicolae Chrisoveloni, bancher din Bucureştĭ, D-na Alexandrina General G. Manu soţia primuluĭ-ministru, D-nele Zoe Vlădoianu şi Maria Ghica, ficele Principeluĭ D. Ghica. S'a încuviinţat a se plăti ajutoare celor fără funcţiunĭ din fondul filantropic al anuluĭ IX societar 1890—91. S'a încuviinţat ca biuroul adunăreĭ generale să mulţumească guvernuluĭ şi Corpurilor legiuitoare pentru votarea legeĭ pensiilor. S'a luat în consideraţie raportul şi proiectul de modificarea statutelor votându-se câte-va articole, după care s'a amânat şedinţa pentru Duminică 23 Septembre 1890, ora 1 p. m, în sala No. 18 a palatuluĭ Universităţeĭ, când D-niĭ membriĭ sunt rugaţĭ a lua parte, de oare-ce se urmează discuţia pentru modificarea statutelor.

Informaţiuni

De mâine Mercurĭ 19 Septembre (1 Octombre) se suprimă trenurile de plăcere precum şi trenurile suplimentare carĭ aŭ circulat pe timpul vereĭ, intrând în vigoare itinerariul de iarnă.

Principesa Brâncovanu a însărcinat pe D-na de Chevarrier să facă portretele în miniatură ale celor treĭ copiĭ aĭ sĕĭ.

Principesa se află tot la Amphion, unde se găsesc în acest moment Principele şi Principesa Al. Bibescu şi Paderewsky, celebrul pianist.

Consiliul General al instrucţiuneĭ publice din anul acesta n'a făcut maĭ mult ca cele precedente, afară de cearta a doĭ episcopĭ cu D. Ureche.

N'ar fi maĭ bine să nu maĭ fie? Cel puţin s'ar face economiĭ.

La clubul liberalilor-naţionalĭ nu s'a făcut nicĭ o ispravă alaltăierĭ. Toţĭ oratoriĭ aŭ fost unanimĭ în a acuza guvernul de câte şi maĭ câte, făcute şi nefăcute; dar maĭ cu seamă pe Primarul Capitaleĭ.

Isprava cea maĭ mare însă aŭ facut'o administratoriĭ gazetelor colectiviste, carĭ aŭ încasat o mulţime de abonamente.

Ni se scrie din Galaţĭ că la şcoala comercială din acel oraş s'aŭ înscris în anul acesta 112 elevĭ. — Localul însă nu-ĭ suficient, şi pe de altă parte, nicĭ nu-ĭ cu putinţă ca o clasă să cuprindă maĭ mult de 50 elevĭ, după cum prescrie şi regulamentul. Conferenţa profesorilor a hotărât să admită un maximum de 70, şi în acelaş timp a cerut ministeruluĭ de comerţ, ca să înfiinţeze o clasă divizionară, oferindu-se să predee tot dênşiĭ cursurile în schimbul uneĭ modeste diurne, şi la necesitate chiar gratuit.

D-nul Păucescu ar trebui să satisfacă cât maĭ curând această cerere a profesorilor, aşa de dreaptă, şi de bine-voitoare intereselor copiilor cât şi statuluĭ român.

Ierĭ s'a deschis sesiunea curţeĭ cu juraţĭ, azĭ se va judeca procesul luĭ Manoilescu, falşificatorul de la Regia tutunurilor şi al luĭ Iordache Marinescu din strada Ştirbeĭ-Vodă, care 'şĭ-a omorît amanta.

Este cât-va timp de când am atras atenţiunea D-luĭ director general asupra nemulţumirilor ce produc şicanele ce întâlnesc comercianţiĭ la primirea recipiselor pentru mărfurĭ de la casierul însărcinat cu acestea în gara Filaret. Am crezut că se va lua mĕsurĭ de îndreptarea rĕuluĭ, dar el dăinueşte încă.

Comercianţiĭ carĭ ne denunţă din noŭ neajunsurile ce li se fac atribue acestea funcţionaruluĭ însărcinat cu emiterea recepiselor mărfurilor care, în acelaş timp, e însărcinat şi cu emiterea recepiselor bagagelor şi că în modul cum se practică azĭ girarea ambelor afacerĭ, este imposibil unuĭ om a satisface două serviciĭ d'o-dată.

Această procedură poate fi practică pentru onor. direcţiune a căilor ferate, însă e vĕtămătoare intereselor comercianţilor noştri.

Orĭ cât ar ţine D. Duca la acest funcţionar a 'l retribui în dublu, fie chiar contra legeĭ cumululuĭ, nu 'ĭ discutăm slăbiciunea, dar 'l rugăm a ţine seamă şi de trebuinţele comercianţilor.

Ne place a crede că de astădată D. director general va căuta a satisface şi pe comercianţĭ şi pe favoritul D-sale funcţionar.

Curtea cu juraţĭ din Iaşĭ a condamnat —în lipsă—pe D. Ioan Nădejde, deputat, la o lună închisoare, 500 leĭ amendă şi 50 leĭ despăgubirĭ, pentru că ar fi calomniat, prin ziarul *Muncitorul*, pe primarul comuneĭ Miroslava, Gr. Lohan.

Severĭ juraţĭ!

O ceată de ţiganĭ zavragiĭ a fost adusă la parchet, bănuiţĭ că ar fi comis maĭ multe furturĭ şi jafurĭ în comuna Jilava.

Ierĭ Tribunalul Ilfov secţia I-ia a condamnat la 15 zile închisoare şi despăgubirĭ pe conductorul postal gr. III Tănase Ionescu, pentru calomnia adusă fostuluĭ oficiant gr. II Albu Dimitrie, pe care direcţia poştelor cu uşurinţă, fără precedent, l'a destituit; ceea ce ne dovedeşte că toate pedepsele eĭ, nu sunt date de cât cu patimă.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25% preţul publicaţunilor a renunţat cu desĕvârşire la serviciul agenţilor de publicitate, şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă, No. 10.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS 17, Septembre. — Se anunţă din Arras că 1000 de uvrierĭ din minele de la Carvin saŭ pus în grevă.

Statua luĭ Berlioz s'a inaugurat într'un mod solemn la Côte St. André. Ministrul Bourgeois a ţinut un discurs.

VIENA 17, Septembre. — *Neue Freie Presse* primeşte o telegramă din Roma prin care se anunţă că d-nul Giolitti, ministru de finanţe ad-interim, a terminat stabilirea bugetuluĭ pe anul 1891 şi 1892, înainte de a pleca la Turin. Bugetul este echilibrat şi acest echilibru s'a obţinut făcêndu-se maĭ multe economiĭ şi sporindu-se impozitul asupra alcooluluĭ. S'a luat deciziunea de a se micşora cheltuelile; aceĭ dintre miniştriĭ carĭ nu vor consimţi la aceasta în ceea ce priveşte departamentele lor vor părăsi cabinetul.

BELGRAD 17, Septembrie. — Informaţiunile private daŭ alegerilor următoarele, rezultate: 113 radicalĭ, 17 liberalĭ, 2 progresiştĭ şi 2 balotagiurĭ.

MARCEL PRÈVOST

Scrisorĭ de femee

Alegerea unui amant

(*Călugăriţa d'Estillac către Doamna Luiza de Charolles*)

Scumpă nepoţică, îmĭ spuĭ, în câte-va cuvinte foarte frumos aduse, că acum ştiĭ ce vrea să zică a trăi cu un bărbat cu cununie, că nu maĭ aĭ nicĭ o iluzie despre bucuriile legitime, şi ca 'ţĭ-ar plăcea să 'ţĭ ieĭ un amant. Insă fiind că gingaşa-ţĭ frunte găzdueşte un creer de femee serioasă, n'aĭ voi să eĭ amant pe orĭ-care dintre curtezaniĭ tĕĭ; şi aducându'ţĭ aminte că bătrîna ta mătuşe, care te-a crescut, trece drept femee cu experienţă în materie, iĭ supuĭ cazul şi 'ĭ cerĭ părerea, vorbă scurtă.

Ah! drăguţa mea, cât mĕ bucur că 'ţĭ aĭ adus aminte de mine. Par'c'am maĭ întinerit, par'că m'aĭ maĭ înviorat de când a venit omul tĕŭ pe jos, azĭ dimineaţă, să 'mĭ aducă scrisoarea ta în sihastria de la Estillac unde trăesc. Mĭ se pare că eştĭ încă lângă mine cu ceĭ 18 anĭ aĭ tĕĭ care înveseleaŭ pe ceĭ 60 anĭ aĭ meĭ, după cum viţa sĕlbatică tînĕră înveseleşte un biet zid dărăpănat agăţându-se de pietrele luĭ... Căpitanilor bătrânĭ le maĭ vine puţin foc rĕzboinic când vĕd pe recruţĭ defilând; şi pentru mine nu e nimic maĭ drăgălaş de cât când vĕd pe tinerĭ că se iubesc, azĭ când nu 'mĭ maĭ e iertat să iubesc.

* * *

Aşa dar, vreĭ să 'ţĭ ieĭ amant şi vreĭ să alegĭ unu bun. Aşa este. Nu ştiŭ pentru ce ar pune o femee maĭ puţină grije când vrea să 'şĭ aleagă amant de cât când îşĭ alege bărbat. Femeia 'şĭ ia bărbat pentru lume; pe când pe amant îl ia pentru sine. Bărbatul e o mobilă de decor; amantul o mobilă de trebuinţă. Prin urmare se cuvine să 'l aleagă pe amant, maĭ mult de cât pe bărbat, elegant, comod şi solid tot într'o vreme.

Cazul tĕŭ, zicĭ, are asta delicat că, dintre toţĭ pretendenţiĭ la mâna ta stângă, nicĭ unu nu are merit aşa de strălucit în cât să întreacă pe ceĭ-l'alţĭ. Aĭ deosebit însă pe treĭ, nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin, pe care 'ĭ-aĭ botezat ceĭ treĭ muşchetarĭ şi carĭ nu cer de cât să înceapă focul.

Câte şi treĭ iţĭ plac; toţĭ fără rezervă; fiecare are calitatea luĭ care, pe rând, o să te facă să ţiĭ maĭ mult la eĭ. Bancheruĭ Moise Cramer nu-ĭ nicĭ prea tênĕr nicĭ prea frumos; însă e nebun după tine: e vecinic vesel, şi e tot aşa darnic pe cât e de bogat.... Baronul Jean de Kerguen are candoarea de suflet bretonă, graţia şi vigoarea quasi-virginală a celor 23 de anĭ aĭ sĕĭ; din nenorocire are o minte domoală şi prea încăpăţânat... In sfârşit, cel maĭ strălucit din ceĭ treĭ muşchetarĭ este pictorul Hector Sacreste, frumos bărbat, elegant, de spirit, aproape celebru: dar grozav de îngâmfat, care aleargă nebun după fuste, şi foarte încercat în zece anĭ de petrecerĭ.

Pe care să'l alegĭ.

* * *

Maĭ întâiŭ, drăguţa mea, mĕ grăbesc să'ţĭ rĕspund: să nu laşĭ să scape baronul Jean de Kerguen. Spritul şi paralele te fac să petrecĭ minunat, însă nimenĭ n'are să'mĭ scoată din idee că marea afacere a unuĭ amant este tocmaĭ amorul. O prietenă a mea din copilărie, care a murit acum 15 anĭ, spunea

---

FOITA ZIARULUI „ADEVĔRUL" 27

ALEXIS BOUVIER

SOLDAŢII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

Francia în 1871

XII.

Medalionul

Herbeau îl privi cu dragoste şi zise:

— Şezĭ icĭ, Ulric.... lângă ea, în faţa mea, ca să vĕ vĕd pe amêndoĭ.

Şi faţa sculptoruluĭ străluci de bucurie.

Cum sfîrşiră masa, Gabriela întinse mâna luĭ Ulric, acesta îĭ dădu medalionul, şi o întrebă:

— Eĭ bine! Gabriela?

— Da! respunse dênsa.

Şi fata se depărtă.

Herbeau făcu un semn luĭ Hardi, ca să'l urmeze; Ulric se supuse.

Când fură în odaia de lucru, aşezaţĭ unul în faţa celuĭ-l'alt, Herbeau luă mâna tênĕruluĭ, şi-ĭ zise:

— Acuma, să vorbim.

— Maĭ întêi de toate, d-le Herbeau, am să-ţĭ fac o întrebare.

— Ştiŭ, zise Herbeau surîzând, ce aĭ să-mĭ spuĭ.... E zadarnic, nu!

— Ce e! zise Hardi zăpăcit şi mirându-se.

— Staĭ jos, băete, şi ascultă-mĕ.

Atuncĭ îl luă de mână şi-ĭ spuse:

— Povestirea pe care am să ţi-o fac e lungă şi dureroasă: e istoria tinereţeĭ tale.

— Istoria tinereţeĭ mele!

— Da, a naştereĭ tale.

— Cunoştĭ pe tatăl şi pe mama mea?

— Da.... ascultă-mĕ.

Şi Herbeau se pregăti să-şĭ înceapă povestirea.

XIII

Istoria luĭ Herbeau

— Acum două-zecĭ şi doĭ de anĭ, începu Herbeau, trăiam fericit cu nevasta şi copiĭ meĭ. Imĭ adoram copiĭ ca şi pe aceea ce-ĭ născuse. Trăiam, ca să zic aşa, numaĭ cu eĭ. Numaĭ un prieten, un prieten din copilărie, care îmĭ împărtăşea ideile, care mĕ cunoscuse în nenorocirĭ, venea adesea-orĭ la mine.

Il priveam ca pe un frate.

Nevastă-mea era tênĕră şi foarte frumoasă, o cunoscusem nenorocită, rĕŭ vĕzută din pricina uşurinţeĭ eĭ, şi maĭ despreţuită.... M'am căsătorit cu ea.

Prietenul, care venea la mine, era un nenorocit.... era, cea ce se numeşte, un stricat. L'am adus la Paris.... situaţiunea mea artistică 'mĭ permise să 'ĭ găsesc un loc bunişor într'o casă de comerciŭ. 'I am făcut apoĭ avansurĭ, şi 'şĭ-a putut întemeia o casă.

Iĭ stabilisem poziţiunea: nevasta mea îmĭ datorea totul: familia pe care o vĕzusem, bunul traiŭ, consideraţia!.... şi numele unuĭ om, care începea a deveni celebru.

Aşteptam de la una dragostea şi de la cel-l'alt prietenia.

Intr'o zi... la 25 Iuniŭ, 1848, mĕ întorceam acasă; luptasem pentru cauza mea, de patru zile mĕ luptam la baricade. Prietenul era lângă mine... La un asalt căzuĭ... El mĕ crezu mort, şi părăsi baricada pe care o apăram. Fugiĭ de baricadă urmărit, şi pătrunseĭ prin uşa care dă în stradă.. Şi tot fugênd ajunseĭ până la grădina de la casa mea, unde am sărit zidul. .. Era întuneric; odaia de la catul întêiŭ era luminată, şi zăriĭ două umbre . . Mĕ întrebaiŭ cine la ceasul ăsta putea să fie în casa mea? Imĭ recunoscuĭ prietenul.

Credeam că, vĕzându-mĕ căzut, socotindu-mĕ mort, venise să dea de ştire neveste-miĭ.

Mĕ urcaĭ pe o putină ca s'aud ce-şĭ vorbeaŭ, căcĭ fereastra era întredeschisă.

Când 'mĭ aduc aminte de ceasul acela, Ulric... mi-e ruşine că maĭ trăesc încă. Toată viaţa mea fericită se sdrobi. Omul care 'mĭ strângea mâna, omul care 'mĭ datorea traiul zilnic, era amantul nenorociteĭ care'mĭ purta numele. Şi acum mĕ întreb încă dacă Gabriela e fata mea —dacă copiĭ meĭ sunt aĭ meĭ.

Herbeau tăcu puţin, luându-şĭ fruntea în mâinĭ. Ulric îl observa, întrebându-se care-ĭ era scopul de-şĭ povestea istoria.

Herbeau începu iar să istorisească:

— Când am aflat, am rĕmas ca trăsnit. Cum am maĭ trăit, Dumnezeŭ ştie. Când mi-am revenit în simţirĭ nu mĕ gândiĭ de cât la copiĭ meĭ.... vroiĭ să-ĭ scap din nenorocire... Cu toată infamia eĭ, o adoram pe femeia aceia... Mi-am luat copiĭ, şi i-am lăsat să se tăvălească.

Credeam, că învăluiţĭ cum eraŭ de atâta ruşine şi laşitate, nu vor îndrăsni să lupte împotriva mea.

Dar mĕ înşelam!

Fuĭ urmărit ca o bestie sĕlbatecă. El mĕ denunţă, şi îmĭ datoresc viaţa luĭ Baptist; m'aŭ crezut înecat pe mine şi pe Gabriela, şi mi-aŭ luat băiatul.

— Şi n'aĭ cerut să'ţĭ dea copilul îndărăt!

— Eram afară din lege ca revoluţionar, riscam de a fi împuşcat. Am fost nevoit să mĕ ascund, şi să fug apoĭ în Algeria.

— E foarte tristă istoria... Aĭ suferit de sigur, mult?

— Da, am suferit mult... şi fiind-că am suferit mult, de asta n'aşĭ putea vedea pe alţiĭ suferind tot aşa.

Ulric se uită la el fără a'l pricepe.

Herbeau continuă:

— E penibil de a despreţui pe aceia pe care'ĭ iubeştĭ, pe aceia pe carĭ natura îţĭ impune să-ĭ iubeştĭ... E penibil de a face să sufere pe aceia carĭ sunt victime inocente, şi cu toate acestea suferinţa asta e pedeapsa vinovaţilor.

— Ce vreĭ să spuĭ?

— Ulric, fiĭ tare, auzĭ, tu?

— O! spune, spune maĭ curând.

— Amicul infam, se numeşte astăzĭ contele d'Arthoy.

— Ce spuĭ? strigă Ulric îngălbenind, şi femeia aceia?

— E Ange, mama ta.

— Mama mea, repetă bietul băiat care isbucni în plâns.

Contrar celor spuse de Clochin, contele şi contesa d'Arthoy părăsiseră hanul de la Baume-les-Dames şi se duseseră la Beşancon. Instalat într'un apartament somptuos al unuia din primele otelurĭ din oraş, contele ascultase raportul pe care i-l făuri Herman. După ce rĕmase singur cu contesa, începură a vorbi amândoĭ.

— Va să zică, trăeşte! Ce e de făcut? Dar prin ce fatalitate a soarteĭ a întêlnit Ulric pe omul acesta?

— Crezĭ că te-a vĕzut? zise contesa. Crezĭ că Ulric o fi aflat ce-va de la el?

— Nu ştiŭ, nu cred cu toate acestea să mĕ fi recunoscut; am băgat de seamă că pe Ulric îl chemaŭ toţĭ pe numele de Hardi.

— Dar ce ţĭ-a spus Herman? El trebue să aibă informaţiĭ pozitive.

— Mĭ-a spus că Herbeau s'a aşezat la Passavant de cincĭ-spre-zece anĭ, că s'a făcut prieten cu toţiĭ, şi că pe Gabriela toată lumea o adora.

— Biata tată! Ce n'aş da s'o vĕd?

— O vom vedea... Orĭ cât de grozavă ar fi situaţia în faţa căreia ne aflăm, trebue să luptăm şi s'o dominăm; dacă vom da îndĕrăt, ne pierdem singurĭ.

— Dar, ce vreĭ să facĭ?

— Tot.

Contesa saŭ maĭ bine zis Ange, se uită lung la d'Arthoy.

(Va urma).

cu multă dreptate: „Im plac foarte mult prăjiturile şi zaharicalele; însă ţiŭ să fiŭ sigură că o să am ce mânca la prânz“ Prânzul amorului nu e bine preparat şi servit de cât de un amant tenĕr şi voinic, tot-d'a-una dispus pentru carpriciele iubiteĭ sale şi chiar apucându-le înainte. Cu ast-fel de tovarăş rar i se urăşte uneĭ femeĭ, chiar dacă n'ar vorbi de fel: saŭ maĭ bine zis, vorbeşte cu multă plăcere prin gesturĭ.

Par'că te aud însă zicênd: „Cine-va nu poate să se mulţumească să vorbeas că vecĭnic prin gesturĭ, afară numaĭ dacă n'o fi surd şi mut. Ce să facĭ, între acte, cu un amant care nu are spirit? Sînt sigură că de o mie de orĭ, lângă Jean, sătulă de sărutărĭ şi obosită de amor, o să regret convorbirile libertine aşa de gingaşe cu Hector Sacreste!

Hei! Luizeto, cine te opreşte să nu cerĭ luĭ Hector Sacreste aceea ce poate să'ţĭ dea, adică să petrecĭ cu spiritul luĭ? După ce'ţĭ va cânta Jean de Kerguen cântecul luĭ, să'l daĭ foarte politicos pe uşe afară hotărându-ĭ o întâlnire pe a doua zi saŭ a treia zi, dacă te-aĭ plictisit de muzica luĭ. Atuncĭ, să'ĭ facĭ un semn luĭ Hector Sacreste, care, sînt sigură, va alerga îndată ca să te încânte cu toate seducţiunile fantaziĭ luĭ... Ştiĭ? Eŭ ghicesc foarte bine ce gândeştĭ. Iţĭ zicĭ: „Hector o să vie negreşit, şi o să fie încântător lucru..... Insă el, subt aparenţa de artist ce ştie să trăiască, este un gentleman foarte practic: şi m'aş mira ca să'şĭ cheltuiască el multă vreme minutele şi osteneala pentru ca să nu dobândească nimic.... El o să stărue; eŭ o să mĕ înpotrivesc, el o să plece şi eŭ o să rĕmân iar cu Jean al meŭ..“

Ce maĭ încurcătură! Şi pentru ce te'aĭ împotrivĭ, rogu-te? Nu ie cinstit lucru ca să răsplăteştĭ pe băiatul ăsta pentru că şi-a cheltuit vremea şi osteneala? „—Dar, zicĭ tu, trebue va să zică, să înşel pe bietul Jean?“ — Negreşit că trebue! şi o să fie el de vină: pentru ce nu are spirit? Ş'apoĭ, de vreme ce amabilul pictor şi-a cheltuit fără iconomie viaţa, negreşit că nu maĭ e prea primejdios; şi îmĭ vine să cred că nu prea o să te căeştĭ des că aĭ pus un corn bărbatuluĭ tĕŭ.

Iată'te dar, drăguţa mea, pricopsită cu un amant, şi chiar amantul ĕsta cu înlocuitor. Eştĭ mulţumită? Nu. Vĕd bine că nu prea ştiĭ pe cine să alegĭ înlocuitor. Iţĭ zicĭ: „Fiind-că trebue negreşit să încornorez pe bietul Jean, n'ar fi maĭ bine să'l aleg pe Cramer? Cramer e aşa de generos, aşa de răbdător, mĕ iubeşte aşa de mult, suferă cu atâta dragoste toate capriciile mele!.. El ar fi bun să 'mĭ ţie de urît în zilele când m'apucă nevricalele“.

Şi eştĭ gata să jerfeştĭ pe Hector bancheruluĭ. Ah! scumpă nepoată, să nu facĭ astfel de prostie: bărbaţiĭ eleganţĭ şi cu spirit sunt rarĭ azĭ şi pictorul te va învĕţa, sunt sigură, multe lucrurĭ frumoase, la carĭ nu se pricep nicĭ baronul Jean nicĭ bancherul. „—Va să zică să gonesc pe Cramer?“ Am zis eŭ asta?.. Nu!... E frumos lucru să aibă o femeie un prietin sigur prea devotat, care să'ţĭ facă tot ce 'ĭ veĭ cere, care să te îngrijască ca un câine credincios; este iar plăcut lucru ca, atuncĭ când trecĭ pe lângă vitrina unuĭ giuvaergiŭ, să te desparţă numaĭ dorinţa de minunile pe carĭ le vezĭ..

Prin urmare să păstrezĭ pe Cramer, scumpă copilă, arată'te complezentă cu el, din când în când, —nu prea des— aşa că plăcerea luĭ cea maĭ mare să fie tot-d'a-una să te vadă fericită de dărniciile luĭ.

Tu îmĭ rĕspunzĭ:

„— Foarte bine Am treĭ amanţĭ şi sunt cum nu se poate maĭ mulţumită. Dar fi-vor şi eĭ tot aşa de mulţumiţĭ? O să caut în zadar eŭ ca să 'ĭ mulţumesc pe câte-şĭ treĭ. Dar n'o să se întimple să'ĭ pierd pe toţĭ de odată fiind-că nu am jertfit pe nicĭ unu?“

In amor, draga mea, trebue să înşelĭ; însă cu mĕsură şi cu băgare de seamă. Toată purtarea ta stă în vorbele aces ea: — *Amantul pe care o femee trebue să'l minţă maĭ mult este acela pe care 'l iubeşte ea maĭ mult.* Bunioară, din treĭ amanţĭ pe care 'ĭ aĭ, e vĕdit că ţiĭ mult la baronul Jean de Kerguen! el nu va trebui să ştie nimic, fiind-că, iubindu'l, o să vreĭ să fiĭ în ochiĭ luĭ amantă fără cusur, şi negreşit că o să izbuteştĭ uşor să'l încredinţezĭ. Iar ceilalţĭ doĭ trebue să ştie că Jean îţĭ e amant: aŭ să se bucure amîndoĭ ca'ĭ fură amanta, ceea ce o să'ĭ bucure mult; eĭ n'aŭ să se mire când le veĭ cere să nu spue nimuluĭ şi n'o să le vie în gând să se spioneze unu pe altu E ceva maĭ uşor de cât să mâĭ treĭ caĭ d'odată?

„— Matuşică, ce mĕ sfătueştĭ d-ta este prea imoral!“ îmĭ zicĭ tu.

Eŭ îţĭ rĕspund: Vreĭ morală? Atuncĭ, mulţumeşte-te cu bărbatul tĕŭ, staĭ de'ĭ coase papucĭ şi fabricează'ĭ copiĭ..

Strîmbĭ din nas?.. E. bine atuncĭ?...

I. S. Spartali.

Cronica ştiinţifică

Condurango [1]

Este numele uneĭ plante din Andĭ, numită *Gonolobus Condurango*, aparţiţinând genuluĭ *Macroscepis*.

Coaja acesteĭ plante are un miros care se aseamănă mult cu al *cascarileĭ* şi al fructuluĭ de *piper*; la gust de o amărăciune uşoară.

După cercetările făcute, în 100 părţĭ din această coajă se află opt-zecĭ părţĭ de o materie vegetală, compusă: din o resină galbenă, solubilă în alcohol, Tanin, un corp gras şi un principiŭ colorant galben—brun, şi în fine amidon şi celulosa.

Până acum nu s'a putut găsi nicĭ un alcaloid cristalisabil de şi trebue să esiste unul în cătăţime minimală, căcĭ altfel nu s'ar putea esplica efectele tetanice ale estractuluĭ de *condurango*, după cum zice Nothnagel.

Causa pentru care autoriĭ nu sunt în acord asupra acţiuneĭ fisiologice, ale acestuĭ mededicament, provine de acolo, că fie-care a administrat'o sub diferite preparaţiunĭ.

După Gehe, avem treĭ felurĭ de coajă de Condurango: una numită Condurango de Venezuela, care nu este alta de cât *Micania Guaco* cunoscut de mult; o a doua numită de Ecuador; şi a treia numită *Condurango* de *Madeperro*, care vine sub formă de ruloŭrĭ întocmaĭ ca coaja de scorţişoară de Ceylan; aceasta din urmă pare a fi şi cea maĭ eficace.

După uniĭ autorĭ, ca Renzi şi Brunton, acţiunea sa fisiologică ar fi nulă; după Saustis, sistemul nervos încearcă sub influenţa sa o excitare trecătoare căreia îĭ succede o stare de depresiune.

Palmesi pretinde că atât la animalele cu sânge rece cât şi la acele cu sânge cald, anesthesia generală, dyspnea, întreruperea contracţiunilor cardiace şi înfine moartea.

După Giannuzzi, decoctul cel maĭ concentrat nu exercită nicĭ o influenţă iritantă asupra mucoaselor gureĭ, stomaculuĭ şi a intestinelor, pe când din contra, în urma uneĭ injecţiunĭ în vena jugulară, câiniĭ ceĭ maĭ puternicĭ mor cu fenomene convulsive.—Dosele micĭ, după Riégel, aŭ o acţiune asupra apetituluĭ fără a turbura alte funcţiunĭ.

Hedde a observat o mărire în secreţiunea urineĭ.

Coajă de Condurango a fost întrebuinţată abia de la 1871 de medicĭ americanĭ, italienĭ şi englezĭ, în tratamentul degenerescenţelor canceroase a deferitelor organe.

In 1874 acest medicament a început a fi experimentat în Austria după care Friedrich a publicat observaţiunĭ prin care să constată ca toate simptomele obiective şi subiective de un carcinom al stomaculuĭ perfect caracterisate aŭ dispărut sub influenţa condurangoluĭ.

In puţinele încercărĭ făcute şi la noĭ, Condurango a dat efecte satisfăcătoare şi ar fi foarte bine dacă cercetările asupra acestuĭ medicament nu s'ar opri acĭ, căcĭ în acest mod ne am putea convinge dacă acestuĭ medicament îĭ trebue saŭ nu dat locul cuvenit în Terapie.

Ca preparate farmaceutice din această coajă, sunt: vinul şi extractul de Condurango, care să daŭ, cel d'întâĭ în dosă de 3—4 linguriţe de cafea pe zi, iar al doilea, 10 Centigrame, pentru o dosă de 5—10 orĭ pe zi.

Să prescrie însă şi în decoct — maceraţie; luându-se 15 grame de coajă la 300 grame de apă, lăsându-se la maceraţie timp de 12 ore, după care timp să supune ferbereĭ, până va rĕmâne numaĭ jumĕtate din liquid, adică 150 grame.

Aceasta se administrează: câte o linguriţă de 2—3 orĭ pe zi.

Acest mod de administrat, de şi puţin maĭ dificil ca în formă pilulară, cu toate acestea pare a avea o acţiune maĭ eficace asupra mucoaseĭ stomaculuĭ.

D. Nicolau
Licenţiat în farmacie

[1] Nothnagel

O scrisoare

Directorul nostru a primit următoarea scrisoare, pe care cu plăcere o publicăm:

Stimate D. Beldimanŭ

In urma scandaluluĭ petrecut la Botoşanĭ şi a desaprobăreĭ luĭ de toată presa şi în special de D-voastră, se înţelege că şi *noĭ* ceĭ carĭ am început lupta pentru asimilare trebue să ne spunem cuvêntul.

Vĕ mărturisesc că întrebarea ce vĕ faceţĭ în articolul de Sâmbătă, de era logic, frumos şi patriotic ca o infimă minoritate de studenţĭ să ne descuragieze pe noĭ, carĭ luptăm contra elementuluĭ evreesc îmbuibat şi periculos, m'a umplut de bucurie, căcĭ vĕd că maĭ sînt destuĭ oamenĭ în ţara asta care judecă lucrurile aşa cum trebue şi carĭ ne îndeamnă a nu pierde curagiul în lupta ce am început.

E regretabil lucru că s'a întîmplat scandalul din congres, dar ca unul ce am fost faţă, ţin a declara că el a fost provocat numaĭ de o mică minoritate şi tocmaĭ faptul că acea minoritate s'a vĕzut silită a alerga la bătăĭ, dovedeşte cât de slabă se simţea şi cât de mult dorea să se impiedice orĭ-ce început de votare.

Excesele de pe stradă în urma banchetuluĭ se datoresc de asemenea aceleĭ minorităţĭ scandaloase şi nu se pot resfrânge întru nimic asupra întregeĭ studenţimĭ universitare.

Cred că îmĭ îndeplinesc o datorie de conştiinţă mulţumind, în numele meŭ şi al delegaţiuneĭ evreeştĭ care a luat parte la serbarea din Botoşanĭ, celor *una sută cincĭ-zecĭ de studenţĭ* carĭ ne-aŭ susţinut cu atâta sinceritate şi convingere precum şi mareluĭ numĕr de studenţĭ carĭ la votare eraŭ gata să ne dea tot concursul.

Cât priveşte ceata scandaloasă şi bătăuşe, o asigurăm că nu ne-a descurajat de loc; din contră, vom continua a dovedi şi de azĭ înainte că suntem bunĭ Românĭ şi că luptăm pentru fericirea acesteĭ ţĕrĭ. Faptele noastre vor dovedi şi de acum înainte de suntem sincerĭ saŭ nu.

Când am început mişcarea pentru asimilarea elementelor producĕtoare şi cinstite între evreĭ, am ştiut că ne aşteaptă multe greutăţĭ şi n'am umblat nicĭ după favoare, nicĭ după ciolan.

Decĭ, neprimirea noastră în congresul studenţilor nu ne atinge întru nimic, sigur, un timp apropiat va face ca aceĭ carĭ aŭ susţinut şi despre carĭ se zice că sunt minoritatea de azĭ, să devie majoritatea de mâine, căcĭ susţin o cauză dreaptă, însăşĭ cauza Românismuluĭ.

Orĭ cât de paradoxal s'ar părea aceasta, dar aşa este, căcĭ dacă naţiunea românească ar primi elemente producătoare în sînul sĕŭ, aceasta nu poate de cât să o întărească şi să'ĭ folosească.

Un lucru însă ţin să stabilesc de pe acum: am fost nedreptăţiţĭ de o mică parte de studenţĭ; s'aŭ spart geamurĭ la Sinagogă de câţĭ-va fanaticĭ din Botoşanĭ; dar apărarea şi susţinerea ce ne-a luat'o presa română şi marea majoritate de studenţĭ ne satisface cu desĕvêrşire. Tot ce se va scrie decĭ, de aicĭ, în streĭnătate, unde se va căuta a se da scandaluluĭ caracterul uneĭ persecuţiunĭ sistematice contra evreilor, cum aŭ făcut tot-d'a-una bogaţiĭ şi chiaburiĭ jidovĭ, să se ştie că nu va veni de la noĭ, după cum am spus'o altă dată. *noĭ* avem ochiĭ în această ţară şi nu aşteptăm *din afară* rezolvirea chestiuneĭ noastre. Să se ştie decĭ că tot ce s'a petrecut aicĭ, rĕmâne să fie desbătut în ţară. Şi că nicĭ într'un chip şi nicĭ o dată nu ne vom face delatoriĭ şi calomniatoriĭ patrieĭ noastre române, căcĭ, înainte de toate, suntem fiĭ acesteĭ ţĕrĭ.

IAŞI, 10 Septembre

Miron Sigalea
Student în medicină.

ULTIME INFORMAŢII

Se vorbeşte că D. Enăchiţă Văcărescu, actualul ministru al Ţĕreĭ la Bruxella, a fost trecut la Paris, şi în locul D-sale va fi avansat D. Bengescu, actualul prim-secretar la legaţiunea din Paris.

Dacă obiectele puse la lotărie de societatea preseĭ nu vor fi câştigate de cumpărătoriĭ biletelor vîndute, Comitetul a hotărât să se facă o nouă tragere la care vor participa atât noiĭ cumpărătorĭ cât şi ceĭ d'întâiŭ.

Prin urmare aceĭ carĭ aŭ bilete să le păstreze.

Cititoriĭ noştri ştiŭ că învĕţătoriĭ din judeţul R.-Sĕrat aŭ fost siliţĭ să dea un banchet prefectuluĭ d'acolo, pentru care fapt noĭ am protestat, cu credinţa că alţiĭ se vor stăpâni pe viitor d'a maĭ cere demâncare unor oamenĭ carĭ abia aŭ cu ce se întreţine eĭ; dar ne-am înşelat. D. Laurian, deputatul colegiuluĭ III de Ialomiţa, împreună cu toţĭ oameniĭ marĭ aĭ autorităţilor de acolo, aŭ fost ospătaţĭ, Dumineca trecută, de învĕţătoriĭ din acel judeţ, în loc ca D-sa să'ĭ cinstească fiind-că l'aŭ ales deputat!

Rĕŭ staŭ bieţiĭ învĕţătorĭ: din 60 leĭ pe lună, să facă plocoane revizoruluĭ ca să nu'ĭ persecute, să dea banchete, să petreacă o lună pe an în oraş, să se aboneze la gazeta D-luĭ Dobrescu-Argeş, şi să trăiască şi eĭ cu familia lor, este prea din cale afară!

Ni se scrie din Slănic (Prahova):

Am ruga pe D. ministru de finanţe să ne rĕspundă ce se face cu salina din comuna noastră, construită de D-nul inginer Carol Carageani şi cu care s'a cheltuit peste un milion de francĭ? Această salină, care se poate exploata 200 de anĭ, avênd sare de o calitate tot aşa de bună ca acea de la Doftana, astă-zĭ este cu totul părăsită în voia întâmplăreĭ, aşa că e aproape pierduta exploatăreĭ.

Ea a fost exploatată de la 1862 până la 1878, când a plecat din Slănic d. inginer Galerie; de atuncĭ nimenĭ nu s'a maĭ gândit la dênsa.

Astă-zĭ a dispărut maĭ toată lemnăria dintr'ênsa şi apa intră fără piedică, ameninţând a o distruge cu totul.

Incă este vreme ca ea să fie pusă iar în condiţiĭ de exploatare şi aceasta se impune cu atâta maĭ mult, cu cât estracţiunea săreĭ din ea este maĭ uşoară şi poziţiunea diferă de aceea a actualeĭ saline, prin faptul că nu expune Slănicul la murdăriĭ, carĭ vara— când sunt mulţĭ vizitatorĭ — fac traiul nesuferit.

Aşteptăm că d-nul minisrtu de finanţe să numească o anchetă.

La 30 Septembre se va face un parastas la Mirceştĭ pentru odihna sufletuluĭ poetuluĭ Alexandri.

După aceasta, D-na Alexandri va pleca la Paris, unde poate că va sta până la primă-vară.

Mâine se întruneşte la Primăria Capitaleĭ comisiunea pentru schimbarea numirilor stradelor. Credem că ar fi vremea să se sfârşască odată cu această lucrare pentru care de vr'o zece anĭ să tot ia hotărîrea să se termine, şi nicĭ până acum nu e gata.

Aflăm cu plăcere logodna D-luĭ Gheorghe A. Maurocordato, simpaticul ataşat la Ministerul de externe, cu D-şoara Vera Maurocordato.

Familia fidanţateĭ este de mult stabilită în Odesa.

Urăm tinerilor logodiţĭ toate fericirile.

Templul coral israelit din Iaşĭ împlineşte 25 anĭ de existenţă la 25 Septembre curent.

Comunitatea israelită din Iaşĭ pregăteşte o mare serbare în acest scop.

De la înfiinţarea acestuĭ templu D. Max Honigmann este primul cantor şi cel d'întâiŭ oficiant religios israelit, din ţară care oficiază împreună cu corul sĕŭ la toate serbările naţionale şi în alte ocaziunĭ solemne în limba românească.

D-na Ecaterina Gh. Cantacuzino a plecat cu familia sa pentru şase sĕptămânĭ la Wiesbaden. Domnia sa va urma o cură la Dr. Metzger.

Ne miră foarte mult uşurinţa cu care guvernul autoriză loteriile şi maĭ cu seamă pe acelea a le strĕinilor, care de la o vreme în coace să iaŭ la întrecere spre a strînge banĭ româneştĭ ca să facă şcolĭ şi biserĭcĭ nemţeştĭ în ţară la noĭ. Dacă cel puţin s'ar trage la termenele fixate tot ar maĭ merge, dar stimabiliĭ le amână mereŭ, aşa că mulţĭ cumpărătorĭ păcăliţĭ asvîrlă biletele, lucru ce e foarte priincios fondatorilor loterieĭ.

Monitorul de azĭ ne vesteşte că lotăria pentru facerea uneĭ bisericĭ protestante în Brăila, s'a amânat de la $^{16}/_{28}$ Septembre corent la $^{16}/_{28}$ Martie anul viitor.

Rugăm să se pue capăt acestor procedeurĭ.

Aflăm că mititelul Nicu, fiul D-luĭ Dr. Nichita Andriţeanu, a câştigat, cu biletul No. 2172 al lotĕrieĭ preseĭ, ceasornicul de aur.

Să'l poarte sănătos.

Societatea pentru îmbrăcarea copiilor săracĭ „Malbişe Neurim“, va ţine adunare generală extraordinară în ziua de Joĭ 20 c., a căruĭ ordine de şedinţă va fi înbrăcarea copiilor săracĭ.

S'aŭ prezintat la esamenul de bacalaureat 223 tinerĭ absolvenţĭ aĭ cursurilor liceale şi 28 domnişoare.

Rezultatul cercetăreĭ probelor în scris nu se va cunoaşte de cât Vinerĭ.

ERATA. — La informaţiile din numărul nostru de erĭ s'aŭ strecurat următoarele erorĭ:

In informaţia privitoare la logodna D-luĭ Teodor C. Lecca din Botoşanĭ cu D-ra Ecaterina Dimitriu, s'a pus: D, T. Lecca fiul D-luĭ *casier* Lecca în loc de *Casian* Lecca din Botoşanĭ.

*

In informaţia privitoare la accidentul de la gara Piatra (Ol), s'a pus că trenul a *ocupat* spre R.-Vêlceĭ, în loc de a *apucat* şi în loc de *acum se deşteaptă*, trebuia *acarul se deşteaptă*.

*

In informaţia privitoare la consiliul general de instrucţie, s'a omis cuvîntul: *acesta* după *din anul*.

Tipografia Modernă Gregorie Luis Strada Academieî 24.